

CHÙM THƠ 263
LỄ LÁ – TUẦN THÁNH C
20-3-2016
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

Khi ấy, Chúa Giêsu đi trước lên Giêrusalem. Và xảy ra là khi Người đến gần Bếtphaghê và Bêtania, giáp núi gọi là núi Cây Dầu, Người sai hai môn đệ đi và bảo rằng: "Các con hãy đến làng trước mặt kia, vừa vào làng, các con sẽ gặp con lừa con cột sẵn đó chưa ai cởi bao giờ; các con hãy mở dây mà dẫn về. Và nếu có ai hỏi các con "Tại sao các ông mở dây?", thì hãy nói thế này: "Vì Chúa cần dùng đến nó". Hai người được sai ra đi, và gặp lừa con đứng đó như Chúa đã bảo. Hai ông đang mở dây lừa con, thì chủ nó hỏi rằng: "Sao các ông mở dây lừa con?" Hai ông đáp: "Vì Chúa cần đến nó". Hai ông dắt lừa về cho Chúa Giêsu, trải áo lên mình lừa và đặt Chúa lên trên. Đọc đàn, người ta trải áo trên lối đi. Khi Người đến gần triền núi Cây Dầu, tất cả đoàn môn đệ hân hoan lớn tiếng ca ngợi Chúa về mọi phép lạ họ đã thấy mà rằng: "Chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến! Bình an trên trời và vinh quang trên các tầng trời". Một vài người biệt phái trong đám đông nói cùng Người rằng: "Thưa Thầy, xin hãy mắng các môn đệ Ngài đi". Chúa Giêsu nói: "Tôi bảo cho các ông biết: nếu họ làm thính, thì những viên đá sẽ la lên".

Đó là lời Chúa.

BA CHUÔNG

CUỘC CHIẾN ĐẮM MÁU

"Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này xa con. Tuy vậy, xin đừng làm theo ý con, mà làm theo ý Cha."

(x. Lc 22, 41-44)

Một cuộc chiến đẫm mồ hôi, máu, lệ
Giữa thánh ý Cha, và ý riêng con
Chọn việc phải làm hay chọn việc thích làm
Nhu giằng xé tâm thần con tan nát

Con hiểu Cha, lòng xót thương dào dạt
Cứu nhân loài, loài bội bạc, vong ân
Tình Cha Yêu không dừng lại một lần
Tuôn tràn mãi đến thiên thu, vạn đại

Thánh Ý Cha là bao la từ ái
Dem con người ra khỏi ngục trầm luân
Bởi tội khiên thuở khai nguyên gian trần
Khởi mầm sống, khơi mùa xuân vĩnh cửu

Con đã xin vâng xuống trần để cứu
Có lẽ nào từ chối Thánh Ý Cha
Xin trung thành làm hiến lễ thiết tha
Cho xứng với nỗi lòng Cha thương xót

Cha đã yêu, hẳn là yêu cho trót
Con xin vâng, không rút lại lời vâng
Trong tay Cha con phó thác toàn thân
Này con sẽ viên thành Ôn Cứu Chuộc

Đêm Vườn Dầu bỗng rực ngàn ánh đuốc...

Ba Chuông, 16-3-2016

CON PHẢI CHẾT

Con đã nộp mình trong tay thiên hạ
Cho vừa ý Cha từ thửa muôn đời
Kẻ giết râu, người nhạo cười, nhục mạ
Đòn roi xối xả, tan nát, tả toại

Mỗi vết thương là một nỗi đau đời
Mỗi gai nhọn là một lời bội bạc
Toàn thân cao rách từng dòng nguệch ngoạc
Dòng tâm tà, ý ác của nhân sinh

Có làm sao con cũng đã nộp mình
Không hổ thẹn vì trung trinh nguyên vẹn
Không chần chừ, đắn đo hay lỗi hẹn
Giờ của Cha đã điềm tiếng xót thương

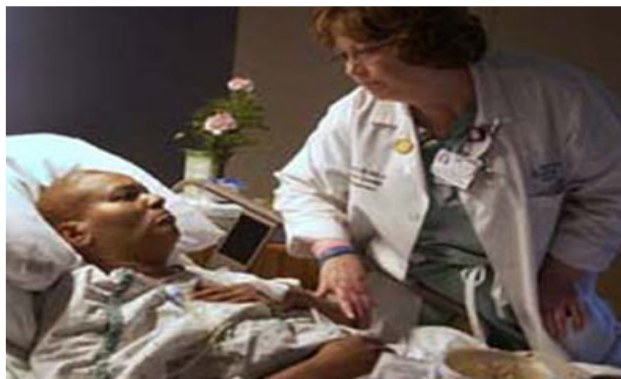
Cha yêu con, đến đứt ruột, đoạn trường
Nhưng không thể còn cách nào hơn nữa
Con phải chết y như lời đã hứa
Một lần thôi thay cho cả nghìn sau

Chỉ tình yêu mới có đủ phép màu
Xây dựng lại một địa cầu tang tóc
Thành vườn thiêng lá hoa xanh như ngọc
Có suối an bình, róc rách reo vui

Chỉ tình yêu mới có thể phục hồi
Một sự sống, sống đời đời kiếp kiếp
Chỉ tình yêu mới có sức tiêu diệt
Một án chết, chết kiếp kiếp đời đời

Ba Chuông, 18-3-2016

THÁNH GIÁ

Thánh Giá nào có tên gọi ung thư?
Chúa Giê-su ơi Ngài chưa từng vắc?
Thánh Giá nào là HIV hèn mạt
Ngài chưa qua? Con phó thác cho ai?

Thánh Giá nào lũ lụt, là thiên tai
Là trống trước, trống sau, màn trời chiếu đất
Là đồng vào đồng ra sáng chiều tắt bật
Là nợ là nần, là bệnh tật là oan sai?

Thánh Giá nào là chết chóc, là chia tay
Là vàng vọt những đêm dài mất ngủ
Là cô đơn buổi chiều đời ử rữ
Là đêm tàn nguyệt tận nỗi hắt hiu?

Thánh Giá nào cũng tên gọi Tình Yêu
Cho con thấu tín điều trong đau khổ
Sau đau khổ là niềm vui hạnh ngộ
Sẽ cùng Ngài vang ca khúc phục sinh

Xin cho con niềm yêu mến kính tin
Chúa biết rõ, chân tình người tận hiến
Vì tình yêu nụ cười luôn hiển hiện
Trên mắt môi người ý thiện, lòng thanh

Mỗi chúng con là gánh nặng chòng chành
Cho nhau vắc để lập công đền tội
Xin khổ đau thành niềm vui cứu rỗi
Thành phục sinh, thành hạnh phúc cho nhau....

Ba Chương

GIẢI NGHĨA YÊU

Đồi Cal-vê, chiều tím
Người đã chết cô liêu
Giải nghĩa một tình yêu
Tự nổi lòng Thiên Chúa

Máu nước tuôn ràn rụa
Rửa sạch tội nhân trần
Khai mở mùa hồng ân
Một tình yêu cứu chuộc

Tấm thân trần lem luốc
Giải nghĩa ý huyền siêu
Thượng trí bỗng tiêu điều
Vì yêu, đành, nên nổi

Một cõi đời tăm tối
Bỗng sáng lóa diệu kỳ
Công trình Chúa huyền vi
Lòng người ai suy thấu

Giải nghĩa tình yêu đau
Bằng cái chết đau thương
Trên Thánh Giá kiên cường
Thỏa lòng trời khao khát

Hương nhiệm tình bát ngát
Xin tràn ngập lòng con
Ý yêu đến hao mòn
Cùng lễ dâng cứu chuộc

Ba Chuông

YÊU EM

Yêu em người đến tìm em
Tìm xem chỗ ở, tìm xem chỗ nằm
Xót lòng gói đất trăm năm
Chạnh thương kiếp lựa tơ tằm mong manh

Yêu em phận bụi chông chênh
Đa mang, tội lụy, tan tành, phù sinh
Nhớ em, nhớ một công trình
Tiếc em lem luốc dáng hình cao sang

Cho lại em, nét rõ ràng
Khiêm cung Người nhận muôn vàn xấu xa
Cho lại em, chút kiêu sa
Người buông thân để nhạt nhòa quý danh

Cho lại em tuổi xuân xanh
Người đành nhúm nhớ trên cành cây khô
Cho em thôi kiếp giang hồ
Người phiêu bạt chốn vòng nô cuộc đời

Cho em lại, một kiếp người
Người thương ban tặng chính Lời trường sinh
Cho lại em, một ân tình
Người đành hiến mạng sống mình vì yêu

Em đẹp lắm, em mỹ miều
Em là công chúa diễm kiều tuyệt luân
Bởi Người đã dệt mùa xuân
Trên cây Thánh Giá trung tuần tháng tư

Ô kìa! Người để chúc thư
Yêu người, em hãy yêu như chính Ngài
Kẻ khốn cùng, kẻ bi ai
Tật nguyên, tội lỗi... yêu hoài ngàn năm

Ba Chuông

CUỘC THƯƠNG KHÓ CỦA EM

Em không chỉ có một lần thương khó
Mà cả đời trong đau khổ gian truân
Có ai hay em vẫn đẹp hôn xuân
Trong gầy guộc tấm thân chùng tư liểu

Em không chỉ có một ngày túng thiếu
Mà cả đời thêm chút xiu xót thương
Có ai hay em vẫn ngát muôn hương
Hương thương xót, hương cảm thông trù mến

Em không chỉ có một tuần rất thánh
Mà cả đời nghe lạnh giữa ban trưa
Có ai hay em nồng âm lời thưa
Yêu Thánh Giá, và tin vừa vai vác

Em không chỉ một lần xin phó thác
Mà cả đời trôi dạt vào bình an
Có ai hay dấu nghìn nỗi tân toan
Cũng không thể chia lìa em và Thánh Giá

Cuộc Thương Khó là một đời tất tả
Quên tên mình, dâng hiến đóa hy sinh
Chỉ vì yêu, yêu cho trọn chữ tình
Cùng Thánh Giá, Phục Sinh đời thương khó...

Ba Chuông

GÃ TUẦN PHIÊN

VUÔNG VẢI TÍM

Che mặt em đi bằng vuông vải tím
Giấu thẹn thùng lặng lìm trái tim si
Lắng lòng nghe câu chuyện Đức Từ Bi
Vì yêu em, tình lâm ly quá đỗi

Một tình yêu không hề gian với dối
Rất thành tâm chuộc tội chết cho người
Tình cho đi đâu chỉ nói bằng lời
Mà cho cả một cuộc đời hy hiến

Vuông vải tím che mặt điều linh hiển
Đương âm thầm thay biến ở bên trong
Cho nỗi buồn, nỗi khổ, nỗi khát mong
Của Đấng Xót Thương, thành nguồn sống mới

Vuông vải tím tuyệt khiêm nhường diệu vợi
Tự hạ rồi, tự hạ đến thăm sâu
Xóa mình đi trong cùng khôn cơ cầu
Như hạt giống giữa ruộng màu ươm ủ

Vuông vải tím như màn che vũ trụ
Cất muôn đời một quá khứ nhộp nhơ
Sẽ mở ra niềm hạnh phúc xanh mơ
Trời Đất Mới vô bờ ơn Thương Xót

Che mặt em đi, cùng phận Người bèo bọt
Để cùng Người vui đón Ánh Phục Sinh

Gã Tuần Phiên, 16-3-1026

CŨNG THÌ CON

Cũng thì con hoan hô
Cũng thì con đả đảo
Cũng thì con lời tình nồng yêu dấu
Cũng thì con vu cáo người dẫu yêu

Cũng thì con của một buổi chiều
Thuở chán thật thà, thềm điều gian dối
Triệu triệu năm đã qua rồi rất vội
Mà con người chửa thay đổi tâm can

Cũng thì con, cứ mê muội cầu an
Mặc bao nỗi hăm oan người vô tội
La toáng lên lời tung hô khen ngợi
Rồi thét lên câu phản đối vô tâm

Cũng thì con hỗn độn những thanh âm
Của dối trá, của tham lam, gian ác
Của ích kỷ, của kiêu căng, phụ bạc
Những tiếng ồn làm lạc cõi vong nô

Cũng thì con hoan hô
Cũng thì con đả đảo
Lòng con đổi thay dễ hơn thay áo
Chuyện tin yêu như sấp ngựa bàn tay

Còn bao lâu mù mịt cõi gian này
Chúa còn nặng đôi vai gầy oan ức
Xin chân lý của tình yêu đánh thức
Trái tim con luôn thành thực, đơn sơ...

Gã Tuần Phiên, 18-3-2016

NGƯỜI LẮNG NGHE

Người lắng nghe
Điều sỉ nhục bất ngờ kia đương nói
Về đức khiêm nhường của Đấng tối cao

Người lắng nghe
Tiếng sóng xô lời dị nghị rì rào
Về mâu nhiệm tình yêu không ai hiểu

Người lắng nghe
Gánh ý trời trên đôi vai nặng trĩu
Mối chân tình ôi huyền diệu biết bao

Người lắng nghe
Tiếng trẻ thơ khóc dưới vạn vì sao
Bầy chim cú thét gào bên biển chết

Người lắng nghe
Bước thời gian tưởng chừng là mỗi một
Nhưng không ngờ tình tha thiết dâng trao

Người lắng nghe
Lời yêu thương trong tiếng cửa tiếng bào
Thoảng thềm thì khúc ca dao tận hiến

Người lắng nghe
Kẻ đồng hương vẫn khi thường, đay nghiến
Cậu thợ mộc quèn bày chuyện tiên tri

Người lắng nghe
Chiều vô danh, nắng nhạt, hẹn phân ly
Khép mắt lại, xong chuyến đi trần thế

Người lắng nghe
Cả triều thần hát mừng Người trọng thể
Trọn cuộc đời châu lệ tuyệt khiêm nhu
Một lòng yêu Ngôi Thiên tử Giê-su
Cùng Mẹ Thánh xin vâng Lời Thiên Chúa...

Gã Tuần Phiên, 17-3-2016

NGƯỜI TÔI TỐ TRUNG TÍN

Vì đã có một loài người
Không khiêm nhường, không vâng phục
Lại còn kiêu căng, thách thức
Đấng Càn Khôn tạo tác nên mình

Nên phải có một Đấng Cứu Tinh
Cực khiêm khượng, chí tình vâng phục
Mới xóa nỗi tội đời phản phúc
Tội bất trung, tội bội ước, phụ tình

Vì con nhậy nhụa chốn phù sinh
Trong vũng lầy đam mê, tội lỗi
Chúa đành chịu châu thân bê bết máu
Cứu con thoát khỏi vực trầm luân

Trên đời Sọ, Chúa mở một mùa xuân
Bằng cái chết Người Tôi Trung Vâng Phục
Cực Khiêm Nhượng và chứa chan ân phúc
Cho ai kia biết vâng phục khiêm nhường

Xin vì lòng Thiên Chúa giàu xót thương
Đổi mới tâm hồn con, nên giống Chúa

Gã Tuần Phiên

CHỈ MỘT KHÁT VỌNG

hãy cứ vui
hãy yêu đời
hãy yêu người
hãy yêu cả buổi nắng tươi
hãy yêu ngày mưa bão
hãy yêu như hạt lúa yêu hạt gạo
hãy yêu như hạt gạo yêu hạt cơm
hãy yêu thuở tóc còn thơm
hãy yêu hồi chẳng còn thơm mùi tóc
hãy yêu ngày chưa biết khóc
hãy yêu khi khóc cũng đã thừa

hãy yêu cứ như xưa
hãy yêu như chưa bao giờ xưa cũ
hãy yêu trọn mùa vắn vũ
hãy yêu như vắn vũ chưa trọn mùa
hãy yêu cả cuộc tình thua
hãy yêu như tình chưa thua cuộc
hãy yêu phận mình lem luốc
hãy yêu lem luốc phận người

....

hãy yêu, hãy cứ yêu đời
hãy yêu và hãy thân nhiên vui

bao lâu hãy còn thờ nổi
bấy lâu còn mắc nợ đời
nợ đời không cần trả đủ
chỉ cần sống và yêu thôi

còn sống là còn yêu
còn yêu là còn sống
duy chỉ một khát vọng
sống trọn một đời yêu

gã tuần phiên, 13-3-2016

HỒ GIANG A

CHỐI CHÚA

*“Và Chúa quay lại nhìn Phêrô: và Phêrô nhớ lại lời Chúa, khi Ngài bảo ông: "Hôm nay, trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối Ta ba lần". Và ra ngoài, ông khóc lóc thảm thiết”
(Lc 22, 61, 62 x. Lc 22, 54-62)*

ấy chỉ là một cô nàng đầy tớ
hỏi rằng con cũng đã ở với Thầy
con sợ gì mà lập tức chối ngay
ba năm rồi, mà giờ này không biết

cả anh em trong tình thân nghĩa thiết
chung một lời mời, cùng đáp tiếng theo
cũng hạt Tin Mừng rộn rã đi gieo
con có thể xua tay vè, không biết

làng quê mình có điều chi thua thiệt
cũng bầy chiên trong nắng biếc, hiền ngoan
cũng biển hồ, cũng tôm cá đầy khoang
đâu đến nỗi, con ngỡ ngàng, không biết

ánh mắt Chúa như nói điều hay tuyệt
nhớ lòng con, khóc thảm thiết ngon lành
con phản thầy, phản bạn, phản cận lân
chỉ vì tội cầu an thân, an vị

giờ mới hiểu thế nào là tri kỷ
lúc khốn cùng rõ tâm ý lòng nhau
*(chuyện Phê-rô, xin để lại, nói sau
giờ con muốn khẩn cầu riêng với Chúa)*

xin cho con đừng bao giờ chối Chúa
bởi chối Người, con cũng chối tha nhân
chối giáo hội, giáo xứ, chối cộng đoàn
và con sẽ một mình trong vực lệ...

ả giang hồ, 13-3-2016

CHÉN ĐẰNG, CHÉN CAY

(x.Lc chương 22 và 23)

Thầy đi lên núi Ô-liu
Tâm thần thôn thức đôi chiều tử sinh
Con theo lên núi, vô tình
Ngủ say giữa phút linh đình phận người

Lắm hoang mang, chút bồi hồi
Xa xa mắt ngó, giữa vời, xua tay
Rồi tìm đường thoát hiểm ngay
Ba năm theo bước, một ngày chùn chân

Một mình vào cuộc gian truân
Thầy cô đơn gánh tội trần nặng vai
Môn đệ đâu, chẳng một ai
Có chẳng lác đác một vài người dung

Ghé chia khổ nạn lưng chùng
Một người rất lạ chưa từng biết tên (1)
Khóc thương ai khổ, ai hèn
Dòng châu tơ liễu tự nhiên thôi mà (2)

Rõ ràng trong cõi người ta
Ai yêu tới phút lệ nhòa mới hay
Hóa ra chén đắng, chén cay
Là lòng vong bội của ai nặng thề

Hỡi người hoan lạc bến mê
Mau mau kíp kíp trở về người ơi
Về cùng thập giá Chúa tôi
Cùng Người thương khó, cùng Người phục sinh...

- (1) *Simeon thành Kyrene*
(2) *Phụ nữ thành Gierusalem*

ả giang hồ, 13-3-2016

PHẢI LÒNG

phải lòng một xó chợ quê
không vì tiếng sét, bùa mê, bùa mồi
chỉ vì thương xót phận người
cùng đing, bờ bụi giữa vời tử sinh

phải lòng một ả vong tình
nghìn xưa mục mị, u minh tới giờ
chẳng vì chuyện lẳng, chuyện lơ
chỉ vì giúp ả thôi mơ hư đời

phải lòng một gã dở hơi
lắc đầu sự thật, vâng lời dối gian
chẳng vì tìm chút vinh quang
chỉ vì gánh gã qua đàng ngu si

phải lòng trăm sự hiểm nguy
không vì danh tiếng quyền uy, anh hùng
chỉ vì vẹn nghĩa tín trung
một lời hứa hẹn nghìn trùng xa xưa

phải lòng roi vọt te tua
phải lòng cây gỗ chẳng vừa thân mai
phải lòng nát bấy hình hài
phải lòng tắt thở trước loài thọ sanh

chỉ vì lòng quá đổi lành
yêu ai, yêu cả tan tành đời ai
cho ai hạnh phúc lâu dài
khổ đau cam chịu, đắng cay cũng đành

phải lòng máu lệ long lanh
phải lòng dâng hiến tuổi xanh cứu đời...

ả giang hồ, 15-3-2016

ĐÈN TỘI

Người vô số tội kết tội người vô tội
Kẻ gian tà hạch hỏi bậc chính nhân
Phường dối trá đòi sự thật đành rành
Quý kiêu ngạo giả danh thần khiêm nhượng

Nơi công đường trên mấy tầng ngất ngưỡng
Vị quan tòa sợ xuống khỏi ngai cao
Rửa tay nhanh giữ sạch chiếc cảm bào
Mặc bất công như sóng trào hung dữ

Người vô tội ghé vai vào thập tự
Gánh tội đời lên đỉnh núi tế sinh
Dâng lên Cha chính sự sống của mình
Đền thay tội kẻ phụ tình Thiên Chúa

Ai đóng đinh, kìa có nghe tiếng búa
Thấu lòng trời đau đứt ruột Phụ Vương
Mũi giáo ơi có cảm cảnh đoạn trường
Con Thiên Chúa vì xót thương chịu chết

Hai ngàn năm nỗi hăm oan chưa hết
Con vẫn là người kết tội tha nhân
Búa nặng thêm, và đinh cứ dài dần
Còn mãi đóng vào thân người vô tội

Xin cho con sớm thành tâm thống hối
Và ngộ ra muôn tội lỗi gớm ghê
Lòng kiêu căng dẫn bước vào đường mê
Đức khiêm Nhượng đưa con về chính lộ

Lạy Đức Giê-su vì tội con, đau khổ
Xin giúp con cùng thương khó với Ngài
Nặng phần mình và nhẹ gánh phần ai
Cho con được đền thay muôn tội lỗi

ả giang hồ

VÀNH MÓNG NGỰA

Ở nơi nào cũng là vành móng ngựa
Bởi ai người cũng muốn xử tử nhau
Lối đi nào cũng sỏi đá xôn xao
Người dọn sẵn cho nhau về cõi chết

Kiếp cùng đình thân máu đào bê bết
Dưới ngọn roi oan nghiệt kẻ bất nhân
Người vô tội bị đày đọa trầm luân
Kẻ gian ác vĩnh rêu hùm đặc thắng

Trần gian nay, vẫn một chiều hoang vắng
Tím không gian lịm lạng một màu tang
Ai cũng muốn làm một ả cáo gian
Rồi chính ả ngồi trên tòa xét xử

Bản cáo trạng năm bảy loài ngôn ngữ
Hi, nộ, ái, ố... cứ như thật như tà
Vành móng ngựa là của chính quan tòa
Lại chung cảnh đau thương người vô tội...

Xin cho nhau chút thành tâm sám hối
Biết tội mình, đừng xử tội tha nhân
Chúa chết một lần chưa đủ thánh ân?
Bao lần nữa trong tâm người kiêu ngạo?

ả giang hồ

CHƯA BAO GIỜ

Chưa bao giờ con tố cáo Chúa
Nhưng vẫn thường gieo tiếng dữ cho nhau

Chưa bao giờ đưa Chúa lên vành móng ngựa
Chỉ kết tội người cho thỏa cuộc thua đau

Chưa bao giờ con bán Chúa lấy bạc vàng, tiền của
Chỉ đổi thân mình lấy lạc thú qua mau

Chưa bao giờ con đặt thập tự trên vai Chúa
Chỉ để gánh đời mình nhẹ hơn gánh ai thôi

Chưa bao giờ con đội lên đầu Ngài vòng gai tua tủa
Chỉ làm nhức đầu ai chuyện sĩ nhục tưởng đùa chơi

Chưa bao giờ con đánh đòn Ngài cho máu me ràn rụa
Chỉ làm đau lòng ai đến đứt ruột, đứt hơi

Chưa bao giờ con xử tội Ngài bằng đinh, bằng búa
Chỉ mấy câu đặt điều, nguyên rủa cũng đủ chết một mạng người

Chúa ơi

Đến bao giờ con mới hiểu thấu
Con không vô can trong bản án của Người
Ai đã giết Người hai ngàn năm trước ấy
Tới bây giờ, con vẫn chưa muốn thôi

Bởi tội lỗi con còn ngất cao như núi
Còn Thánh Giá kia, Chúa vác lên đời

.....

ả giang hồ

NÚI THÁNH

Con cứ ngỡ núi thánh trên cao lắm
Có ngờ đâu núi đã thấp bên đời

Tiếng ai rên nơi bãi rác tan hôi
Ai đành đoạn quãng người vào phế thải

Mùa hạ lửa đốt thiêu ai quần quai
Thấp mái che khu ổ chuột tồi tàn

Đám dân đen đang đánh trống kêu oan
Sao hiệp đáp kẻ làm than nghèo khổ

Tiếng rao bán dưới tàn cây cuối phố
Mớ hàng rong, mớ phận số long đong

Ở nhà thương, đếm được mấy chạnh lòng
Kẻ không thể, không thân, không tiền bạc

Trước vành móng ngựa công bình xơ xác
Cúi gập mình, kẻ thủ ác lên ngôi

Núi thánh hôm nay, thấp xuống thật rồi
Thấp tận mắt, mà đời không muốn thấy

Đức Giê-su vẫn còn run lấy bấy
Thánh giá nặng nề, kẻ đẩy, người xô

Cho con xin chút khao khát điên rồ
Thoát ra khỏi nấm mồ yên thân vị
Con vác đỡ Thánh Giá Người, một tí
Người nghỉ ngơi, rồi đi tiếp, Người ơi...

ả giang hồ

TƯỚNG NHƯ LÀ ĐANG THUA

Tưởng như là đang thua
Trên đường đua của ả giang hồ
Bởi chiều nay có người vừa tắt thở
Trên đời kia, thập giá đứng trơ vơ

Tưởng như là đang thua
Mất trắng tay bao sự nghiệp cơ đồ
Ai dại gì theo chân người thất bại
Chôn tương lai sâu thẳm dưới huyết mồ

Tưởng như là đang thua
Mộng công danh tan tác giữa hư vô
Đá cũng vỡ, thì có chi chẳng vỡ
Cả xác thân thành bụi bay băng quơ

Tưởng như là đang thua
Bởi con không dám chắc tin chưa
Người đã chết đi không thất bại
Nói lại nhịp cầu, nói duyên xưa

Xin cho con tin Thánh Giá Người
Là sức chiến thắng trên đường đua
Con sẽ hiên ngang về đến đích
Sự sống muôn đời, Giê-su Vua

ả giang hồ

ĐẾN BAO GIỜ

hôm qua theo kiệu Chúa đi
tay cầm cành lá miệng thì reo vang
tung hô vạn tuế vinh quang
ngai ngôi áo mào lót đàng vinh quy

hôm nay thấy Chúa lâm nguy
trước tòa xử án tội gì chẳng thông
thét gào theo với đám đông
đóng đinh đi kẻ cuồng nông, ngang tàng

thế là Chúa chịu hàm oan
nhận ngay án tử hết đàng phân bua
người gieo chân lý đành thua
trao thân quân dữ vung roi vẩy đòn

con nhìn Chúa, Chúa nhìn con
con còn chưa thấy chút lòng xót xa
mặc kệ người, mặc kệ ta
ai khôn, ai dại, lo mà gìn thân

con vô tình, con vô tâm
thản nhiên, máu Chúa ngân ngàn trào tuôn
cả khi vào gánh đoạn trường
vác cây thập giá sầu thương lên đồi

chùng như Chúa đã tắt hơi
đất trời rung chuyển rụng rời núi non
màn đèn thờ, bỗng xé toang
mà lòng con vẫn cứ còn trơ trơ

hỏi con đợi đến bao giờ
mới quì cảm tạ ơn người cứu sinh?

ả giang hồ

MỘT THIÊN CHÚA THEO Ý CON

con muốn dựng nên
một Thiên Chúa theo ý con
một Thiên Chúa
biết yêu thương biết chiều chuộng
biết làm mọi việc theo ý con muốn
sẵn sàng đáp ứng mọi nhu cầu của con
không được phàn nàn, cấm đoán hay can ngăn
nhưng cứ để con tung tăng đùa vui trong tội lỗi

con không muốn có một vì sao cứu rỗi
một Thiên Chúa chẳng làm theo ý con
lại làm theo thánh ý của lòng xót thương
bảo con phải từ bỏ đường đi nào êm ả

nên con đã
đóng đinh một người kia vào thập giá
bởi ông ấy bảo rằng
ông ấy là Chúa cứu dân
thoát khỏi vong nô, thoát khỏi tử thần
đóng đinh rồi!
xem ông có liệu thân quyền phép
khi thực sự là ông đã chết
chết thảm thương nhục nhã nhất gian trần
làm sao còn chuyện từ ái khoan nhân!
chuyện thiên đàng hay địa ngục

....

Lạy Chúa Giê-su
bởi con đam mê chuyện hư hèn phàm tục
nên đã không ngại ngừng giết chết Chúa từ nhân
mỗi tội con,
là một lần
đóng thêm đinh vào thân người cứu rỗi

xin cho con thành tâm sám hối
nhận ra chính Ngài là cứu Chúa của con
cho con chu tất thánh ý Chúa vương tròn
đừng để con
làm theo ý con
mà con phải hư mất

ả giang hồ

M. SAO KHUÊ

KHÓC

“Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đấm ngực vừa than khóc Người. Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói: "Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu". (Lc 23,27-28)

đừng khóc thương chi Người Chuộc Tội
hãy về sám hối lỗi lầm đi
khóc nhà mình hư thân quá đỗi
nói với phù phàm lời chia ly

bởi cứ mỗi lần em từ chối
một chuyện dối gian, một phụ phàng
cây thập giá nhẹ nhàng hơn chút
chân Người thêm vững bước thênh thang

bởi cứ mỗi lần em trốn chạy
khỏi động kiêu căng, khỏi lòng tham
đòn roi kia bỗng như dừng lại
cho Người thương nếm lời ủi an

bởi cứ mỗi lần em thương xót
thay cho thù hận với hờn ghen
đá lẹm chân đời như ngời ngốt
máu không còn giọt trên thảm len

bởi cứ mỗi lần em khiêm hạ
yêu thương gánh cả khổ đau đời
vết nứt trên người lạnh lặn lặn
hình hài bỗng sáng nét tinh khôi

đừng khóc thương chi Người Chuộc Tội
hãy về sám hối lỗi lầm đi
nhất quyết kiên trì ơn đời mới
cho lòng tràn ngập đức từ bi...

M. Sao Khuê, 15-3-2016

CHÉN LỆ ĐỜI

Ai hiểu cho ai giữa đêm sâu bất tận
Chén lệ cuối cùng ai sẽ uống cùng nhau
Hay cứ thân nhiên mặc ai bước qua cầu
Mặc ai ở lại, ai khô mau suối lệ

Có tình yêu, không thể nào tôi tệ
Ai yêu ai, ai hiến tế cho ai?
Hay chỉ là như một giấc mơ say
Cho lão đảo cả vạn ngày chua xót

Tình yêu nào là tình yêu dịu ngọt
Đã trao nhau chẳng đáng đốt thẹn thùng
Ai rồi ai sẽ ký kết thủy chung
Nếu không phải cả hai cùng giao ước

Là tình yêu có bao giờ đếm được
Một hai ba hay nhiều ít hơn nhau
Cả niềm vui, niềm nhung nhớ, nỗi sầu
Ai kể được nhiệm màu kỳ diệu quá

Dẫu thời gian có vô tình hối hả
Thì tình yêu cũng thư thả bình yên
Bởi có chung một khát vọng trinh nguyên
Yêu là đã sống giữa miền vĩnh cửu

Rót nữa đi cho tràn ly mỹ tửu
Sầu chi đêm cho chan chứa lệ trào
Khi cô đơn mới hiểu nghĩa có nhau
Là đang có đêm nhiệm màu hạnh phúc

Chén lệ đời chia nhau đêm trần tục
Hay rượu nồng cùng nâng chúc niềm đau
Thành suối thiêng ôi trong mát ngọt ngào
Vô ngần quý, có nhau ngày vĩnh cửu!

M. Sao Khuê

TẠ ƠN THÁNH GIÁ

Gặp em giữa cuộc phong ba
Mấy mươi năm đã nhạt nhòa dấu son
Thuở nào đáng lựa mềm thon
Thuở nào gánh khổ lên non hao gầy

Chiều đời nhuộm tím tóc mây
Lưng tôm uốn khúc bờ vai nghiêng thềm
Nụ hồng len lén môi thâm
May còn sót lại niềm xuân trong lòng

Hóa ra từ cuộc long đong
Bốn mươi năm đã một vòng thời gian
Chuyện dài nghìn tập tân toan
Vẫn câu tín thác hân hoan trung thành

Một tin lòng Chúa rất lành
Thương em, phần thưởng để dành cho em
Là cây thập tự hom hem
Trên vai tơ liễu yếu mềm cỏ hoa

Vác đi muôn dặm đường xa
Vững tin vào Chúa chính là sức thiêng
Một Giê-su, rất dịu hiền
Cùng em chia sẻ nỗi niềm đắng cay

Thập giá nào, nặng lắm thay
Cũng thì êm ái, cũng hoài nhẹ thôi
Tình yêu của Chúa cao vời
Tình em theo bước tình Người bình an

Trong Giê-su, rất dịu dàng
Yêu Người gánh cả giang san của Người
Lặng thầm chẳng nói nên lời
Tạ ơn Thánh Giá một đời em yêu....

M. Sao Khuê

HƯƠNG NAM

ĐÓNG ĐINH

Tôi đóng vào thân tôi cây đinh quên
Quên tuổi, quên tên, quên chức, quên quyền
Quên khỏe, đẹp, quên bạc tiền, tri thức
Để nhớ người đáng yêu ở ngay bên

Tôi đóng vào thân tôi cây đinh buông
Buông những niềm vui, buông cả nỗi buồn
Buông chút ganh tỵ, ghen hờn, trách móc
Buông lòng tự kiêu để học đức khiêm nhường

Tôi đóng vào tôi cây đinh bỏ
Bỏ những khát khao phàm tục, hư hèn
Bỏ đam mê đời, bao phen mời gọi
Giữ lại thân mình hạt bụi trần nguyên

Tôi đóng vào tôi cây đinh từ chối
Chút vinh hoa rất vội của trần gian
Chút lạc hoan vô nghĩa thành mê muội
Nhận lấy cho mình, buồn tủi, gian nan

Tôi đóng vào tôi cây đinh chạy trốn
Trốn tội tình bề bộn kiếp nhân sinh
Trốn chốn lao xao, trốn miền hỗn độn
Nghe tiếng chân tình nơi cõi lặng thinh

Cây đinh nào cũng làm tôi đau nhói
Bởi vì tôi tự trói con người tôi
Tự đóng đinh, tự hủy những hư đời
Nên hy lễ tuyệt vời dâng Thiên Chúa

Nguyện thương tôi, cho tình tôi chan chứa
Yêu vô cùng Thập Giá Đức Giê-su
Cho khổ đau nên khúc hát, lời ru
Biến Thập Giá thành niềm vui, hạnh phúc

Hương Nam

ĐIÊN RỒ

(x. 1 Cr 1, 17-25)

Xin cho con chấp nhận là điên rồ
Khi vác cây Thập Giá
Đi giữa cuộc đời đương hồi hả
Tìm an thân, thư thả, thanh thoi

Xin cho con nên thực sự điên rồ
Dám để lý trí con cho Đức Khôn Ngoan Ngài hướng dẫn
Điều Thập Giá nói,
trần gian ngỡ ngẩn
Nghe như chuyện tình đại đột,
thí mạng sống vì yêu

Xin cho con điên rồ mãi, điên rồ nhiều
Lý trí hiển dăng, chưa một chiều tiếc nuối
Dâng cả xác thân, dâng cuộc đời ngắn ngủi
Chẳng lấy lại chi, dầu làm lụi, bơ vơ

Ai có cho con là điên rồ
Cũng không bằng chính con xin tự nhận
Để lý trí con không còn cơ may vớ vẩn
Chuyện so tính thiệt hơn, giữa lú lẫn với khôn ngoan

Xin cho con điên rồ thực vững vàng
Dám vác, dám bước đi, anh dũng
Vì con tin, Thập Giá là ân sủng
Cho con và cho cả nhân gian

Hương Nam

NIỀM CÔ ĐƠN

ai chia sẻ nỗi những niềm riêng
của một người cuồng điên yêu, cuồng điên hò hẹn
cuồng điên cảm cảnh, cuồng điên mang thân đến
chốn phù phàm vô nhân tính, vô tâm

ai chia sẻ nỗi những lẽ kín, ý thâm
tự trái tim yêu, không thể làm địa chỉ
bởi Người đã để mắt, để lòng, để ý
người mình yêu tuyệt mỹ nhất trên đời

ai thấu nỗi, chuyện tình triệu năm trôi
chừng nhưng nhớ vỡ đôi bờ trời đất
đã yêu rồi không còn gì ngăn cách
phải gần nhau bọc bạch trợn niềm yêu

ai thấu nỗi khối tình si, khối tình liều
liều tận mạng đến tiêu điều xơ xác
không chỉ tàn, còn phải tan, phải nát
phải chôn vùi bao tệ bạc để duôi

ai hiểu nỗi ý huyền nhiệm cao vời
Đấng Vĩ Đại trở nên Người Tôi Tớ
Lời Quyền Năng bỗng thành Lời Bé Nhỏ
rồi ghen lời, rồi lặng tiếng im hơi

niềm cô đơn của Con Đức Chúa Trời
để đôi lấy một ngày vui đoàn tụ
nỗi đớn đau của Vua toàn vũ trụ
thành bình an, ơn cứu chuộc muôn dân

lòng cuồng yêu, điên dại đến vô ngần
đổi thượng trí, đổi khôn ngoan vĩnh cửu
máu nước hồng đổi bỏ đào mỹ tửu
người tung bưng trong tiệc cưới thiên thu

niềm cô đơn của Đức Chúa Giê-su
xin cũng là của con, ngày dương thế
để con không cô đơn làm lẽ tế
bởi tin vô cùng, có Chúa trong con...

Hương Nam

LÒNG XÓT THƯƠNG

Lòng xót thương của Thiên Chúa xót thương
Đã giải bày trên cây Thánh Giá
Một Thiên Chúa đầy uy nghi cao cả
Phơi tẩm thân trần nhọc nhã thể lương

Vừa lòng chưa hỡi nhân loại muôn phương
Tội phụ tình nghe chừng như nặng quá
Một mạng người đã vô cùng quý giá
Huống là mạng Con Thiên Chúa Toàn Năng

Một người chết, chết thay cho cả dân
Người chết ấy, lại là Thần Sự Sống
Ôi khiêm nhượng, ôi khoan hồng đại lượng
Của lễ đền bồi cứu chuộc tội nhân

Xin thương con, đại dột biết bao lần
Nhìn Thánh Giá mà vô tâm, vô cảm
Chút xót xa, chút sầu buồn thâm
Cũng chỉ là một thoáng giả vờ thôi

Xin giúp con mau sám hối đổi đời
Vừa khi biết vì yêu con, Người chết
Chết thay con, thay phận người phải chết
Và phục sinh cho con được phục sinh

Ôi lòng xót thương chí ái chí tình
Vì yêu con đã tế sinh toàn vẹn
Xin giúp con nên lễ dâng hy hiến
Cho muôn người chúc vinh hiển danh Cha

Hương Nam

TUYẾT MAI TEXAS

CON ỐC SÊN BÒ LÊN ĐÒI THẬP TỰ

Như con ốc sên bò lên đồi thập tự
Giẫm đời mình trên đá sắc như dao
Đá cắt thân tôi máu nước tuôn trào
Đá Can vê ơi! sao mà sắc thế!

Bởi có một người đã từng quỵ té
Làm đá vỡ ra nên sắc đến vô cùng
Theo chân Người không thể bước ung dung
Con sên nhỏ máu hồng bàn chân nhỏ

Ở trên cao kìa Can-vê lộng gió
Gió rợn người, Gió réo gọi tên sên
Vượt qua nào, hãy can đảm bước lên
Xem tận mắt, người vì yêu nên nổi

Con sên yêu mình, cuốn mình thật vội
Vào vỏ ốc tròn, lăn xuống hư không
Tưởng an thân tưởng thanh thoát nhẹ lòng
Nào ngờ vỏ ốc đã tan tành trên đá

Sên trần truồng thân đau thương rệu rã
Đòi Can vê, Thánh Giá vẫn vút cao
Con sên buồn, con sên hát nghêu ngao
Tôi đã bỏ con đường lên dốc đá

Sao lạnh quá giữa lưng chừng nắng hạ
Tiếng Người xa trên Thánh Giá gọi tôi
Lần nữa đi, lên với Ta trên đồi
Ta đang đợi, vì ngươi, ta hấp hối...

Tôi che mặt, che thân đời phản bội
Mà lời tình réo gọi mãi không ngơi
Bước lên đi ta đã hiểu ngươi... rồi...

Bàn tay Người níu tôi từ vực thẳm
Đá Can vè vẫn muôn đời sắc lẫm
Mà vì yêu, đá mềm nhũn diệu kỳ
Vượt qua nào mong kịp phút từ ly...
Cho tôi chạm tử thi người yêu mến...

Tuyết Mai Texas

CHIẾC BÌNH SÀNH DỄ VỠ

Con là chiếc bình sành dễ vỡ
Đựng cả trần gian, cả trời cao
Đựng cả tình yêu, ơn tha thứ dạt dào
Và đựng cả núi mê lầm thiên hạ

Chiếc bình sành thân con vô duyên quá
Đựng trọn lời tình, vụn khối thanh tâm
Đựng những đau thương, cô vắng, lặng thẳm
Cả máu lệ, hờn ghen, và thù oán

Chiếc bình sành,
không ai thềm mua, chẳng ai được bán
Giá trị gì đâu, nếu không đựng ơn trời
Có nghĩa gì đâu, nếu không đựng cuộc đời
Chỉ riêng chiếc bình, là chiếc bình bằng gốm

Thế mà,
Chúa đã trút vào con, chiếc bình sành dễ vỡ lấm
Dòng máu hồng ân, dòng nước trong ngần
Cũng trút vào con cả tội lỗi gian trần
Để máu nước tẩy tinh tuyền nhân thế
Ôi trọng thể, phép nhiệm màu trọng thể
Chiếc bình sành đoan thể đựng hồng ân
Xin giữ con đừng để vỡ tan tàn
Cho con nên chiếc bình sành cứu thế.

Tuyết Mai Texas